

פרשת אחרי מות

ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך לזרע לטמאה בה. ומזרעך לא תתן להעביר למולך וגו'. ואת זכר לא תשכב וגו'. ובכל בהמה לא תתן שכבתך וגו' (יח, כ-כג)

יש להתפלא על סדר המקראות שלפנינו, דהנה בתוך פרשת עריות המפורטת מופיע הפסוקמ 'ומזרעך לא תתן להעביר למולך וגו'', שאין לו לכאורה שום קשר לעריות. ולא עוד אלא שמסיים הכתוב אחר פסוק זה, בשני דינים נוספים המקושרים לענייני עריות. ויעויין בתפארת ישראל על משניות (מגילה ד, ט) שהעיר אף הוא מה לקרא זה כלל בין העריות.

אך מצינו שדרשו בגמרא (סנהדרין סד, ב) 'זרעו' אין לי אלא זרע כשר, זרע פסול מנין (שהיה לו ממזר והעבירו למולך, מנין שאף הוא חייב) ת"ל 'בתתו וכו'.

מעתה א"ש, דכאשר גמר הכתוב לפרט את העריות שיוכל להולד מהן זרע, מסיים וכתב ומזרעך לא תתן להעביר למולך, ללמדנו כי גם על זרע פסול חייבים כשהעבירו למולך וכנ"ל. ורק אח"כ כתב הא דואת זכר לא תשכב וגו', ובכל בהמה לא תתן שכבתך וגו', שבאלו אין שייך שיהא זרע.

מקור: קהלת יצחק